

have hørt Begyndelsen af den høitagede Suf-
fittsministers Foredrag den 27de, at vi muligens
kunde have været spærrede for at komme nær-
mere ind paa det Spørgsmaal, hvorefter han
nu saa udsørlig har udtalt sig, idet jeg troede,
at han paa Regjeringens Begne vilde have
udtalt, at den ikke vilde modsætte sig Kom-
missionens Virksomhed, ogsaa efter at Rigs-
dagsamlingen var sluttet. Dette var imid-
lertid, saavidt jeg har forstaaet ham, ikke hans
Mening at antyde; derimod var det hans
Mening, at Kommissionens Virksomhed vilde
blive af saa kort Varighed, at Spørgsmaalet
vilde være uddebatteret, og Forhandlingerne i
Kommissionen sluttede, inden Rigsdagen var
ophørt, og at saaledes Spørgsmaalet af den
Grund vilde tabe sin praktiske Betydning. Om
den sidste Forudsætning vil gaa i Opfyldelse,
derom kan jeg naturligvis ikke have nogen-
sømhøist Mening; det staar ikke klart for mig,
hvortil denne Kommission vil blive samlet,
hvis den bliver nedsat, eller hvor hurtigt det
vil kunne lykkes den at tilendebringe sine Ar-
bejder. Jeg for mit Vedkommende kan derfor
ikke gaa ud fra den Forudsætning som ube-
tinget rigtig, som den høitærede Minister gik
ud fra, og jeg nødes derved til at komme ind
paa selve Spørgsmaalet, saaledes som det
blev reist af det ærede Medlem for Aarhus
Amts 1ste Valgkreds (Winther), hvorvidt den
parlamentariske Kommission kan uden Regj-
ringens Samtykke vedblive at forhandle og
virke, efter at den Rigsdag, der har nedsat
den, er bleven sluttet. Saaledes tror jeg, at
Spørgsmaalet staar skarpt, og jeg tror ogsaa,
at den høitærede Minister stillede det saaledes.
Den høitærede Minister kom til det Resultat,
at en saadan parlamentarisk Kommission ikke
kunde virke, efterat Rigsdagen var sluttet.
Han støttede dette Resultat ved at henvise til
de engelske Forhold og ved tillige at udtale,
at de engelske Forhold, saaledes som de havde
udviklet sig, vare grundede paa Sagens Na-
tur, og derfor ogsaa maatte være afgjørende
for os. Hvis jeg ikke tager feil, var det
navnlige det, som den høitærede Minister støt-
tede sin Formening paa. Den høitærede Mi-
nister har med den Klarhed, der er ham eien-
dommelig, vist, hvorledes de engelske Forhold

efter hans Opfattelse vare. Jeg vil ikke be-
stemt modsige, at Forholdene i England ere
saaledes, som Ministeren udviklede det for os,
og navnlig har han ganske vist Ret i, at en
udmærket Retskyndig, som han anførte, har op-
fattet Sagen paa denne Maade, som han nu
fremstillede den for os. Man maa imidlertid
ikke glemme, — og det er Noget, der aner-
kjendes af selve Englands Retskyndige — at,
er der noget Punkt, hvor det er vanskeligt at
saa fuldstændig Klarhed i den engelske Ret,
da er det netop, hvor der er Spørgsmaal om
Parlamentets Rettigheder og den parlamen-
tariske Praxis. Om det derfor nu end er saa,
at den vedkommende Retskyndige fra alle Si-
der erkjendes for at være en Autoritet, saa er
det dog ikke dermed givet, at hans Opfattelse
af de engelske Retsforhold paa dette Punkt er
den sande. Men lad det være saa, lad det
være, at Forholdene i England ere saaledes,
som Ministeren efter Mays Autoritet udviklede
det for os, saa maa vi ikke glemme den store
Forskjel, der er imellem de danske Forhold og
de engelske Forhold. Fordi Forholdene ere
paa den og den Maade i England, derfor be-
høve de ikke at være saaledes hos os, og det
vil vil jo være let at se, at netop paa dette
Punkt er der forskjellige Omstændigheder, som
gjøre, at man ikke uden videre kan slutte fra
England til os. Lad os blot erindre, at vort
Parlament, vor Rigsdag, har en ganske an-
derledes kort Bestaaen, end det engelske Par-
lament har. Overhuset bestaar bestandig, vort
Landssting fornys hvert 4de Aar, og hvad
Underhuset og vort Folkething angaar, da er
ligeledes deres Varighed meget forskjellig. Der-
til kommer, at England har i Ordets egent-
lige Forstand en parlamentarisk Regjering, hvis-
følge der overhovedet i den Art af Spørgs-
maal, som her er Tale om, vanskeligt vil kunne
optaa nogensohmøist Uenighed imellem Parla-
mentet og Regjeringen, idet en Uenighed vil
føre enten til Regjeringens Aftræden eller
Parlamentets Opøsning. Endnu maa
jeg fremhæve, at hos os er den sædvan-
lige Samlingstid, den Samlingstid, som
Grundloven har tænkt sig som den sæd-
vanlige, 2 Maanedes, hvorimod noget Saa-
dant ikke gjælder om det engelske Parlament;